

ת"פ 23574/07/16 - מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים נגד ניסים בן מסעוד מור,

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ז ניסן תשע"ז
23 אפריל 2017

ת"פ 23574-07-16 מדינת ישראל נ' מור
תיק חיצוני: 402/15

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים ע"י ב"כ עו"ד
קרן אלטמן ושקד דהן
נגד
הנאשם
ניסים בן מסעוד מור, ע"י ב"כ עו"ד מיכה גבאי וליאור
מרכס-גבאי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות של הפרת אמונים, בניגוד לסעיף 284 לחוק העונשין, תשל"ז 1977; הטרדה מינית, בניגוד לסעיף 5(א) בנסיבות סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998.

אשר לפרק העובדות בכתב האישום, בית המשפט אינו מוצא לחזור ולפרט כל הנאמר, המשתרע על פני לא פחות מארבעה עשר עמודים. בקצירת האומר, אישר הנאשם בהודאתו, כי בהיותו קצין בדרגת ניצב במשטרת ישראל, אשר שימש בתפקיד סגן המפקח הכללי (התפקיד השני בחשיבותו בארגון), יצר קשרים אינטימיים עם שוטרים צעירים ממנו, בפער גיל ובפער דרגות, תוך ניצול מעמדו ותלותן של השוטרים בו ויצירת מצג לפיו עשוי לסייע להן בענינים שונים הקשורים למעמדן בארגון ובכך גם פעל במצב העלול להביא לניגוד ענינים, תוך הסתרתו מהממונים עליו. הקשר, אשר תואר בכתב האישום כ"חריג", כלל, בין היתר, התכתבויות מסרונים בעלי אופי מיני ונסיונות לקיים מגעים עם אותן שוטרים.

כתב האישום מגולל שלושה מקרים.

במקרה הראשון, פנתה שוטרת, אשר שירתה כסירת באחת התחנות במחוז הדרומי של המשטרה אל הנאשם באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק" וביקשה כי יסייע לה, בהיותה הורה משמורן יחידי, לקבל הקלה בתנאי קורס בו השתתפה,

שתאפשר לה להשתתף בקורס במתכונת צרה יותר, על מנת שתוכל לשוב לביתה ולשהות במחיצת ילדיה. במסגרת הקשר שהתפתח בין השניים, הגיע הנאשם לביתה של אותה שוטרת, ביקש ממנה לשבת לידו, ביקש ממנה להיפגש ואף הציע לה להיפגש עמו בבית מלון. כמו כן, יזם שיחות רבות אליה, אשר תוארו בכתב האישום כ"מטרדות", כן התכתב עמה במסרונים בעלי אופי מיני.

יצוין, כי על פי המפורט בכתב האישום, חרף הצעותיו אלה של הנאשם, המשיכה נפגעת העבירה לפנות אליו ולבקש כי יסייע לה בענין הקורס, לרבות שימוש בכינוי חיבה, כגון "מאמי", "כפרה", אך תוך שהתחמקה ממתן מענה להצעותיו בעלות האופי המיני.

באחד הימים, הזדמנו הנאשם ואותה שוטרת להלווית שוטר שהתקימה באחת מערי הנגב. השוטרת שלחה אליו מסרון, כי שניהם נוכחים באותה הלוויה. לאחר סיום ההלוויה, התקשר הנאשם לשוטרת והפציר בה להיפגש עמו בתחנת דלק באזור. הנאשם פשט את חולצת המדים שלו והחליף את לוחיות הזיהוי ברכב ללוחיות אזרחיות, כדי שלא לעורר תשומת לבם של העוברים והשבים. השוטרת נכנסה לרכבו, או אז הנאשם נטל את ידה ונישק אותה בפיה. השוטרת נפגעת העבירה נסוגה לאחור ואמרה לו, שהדבר אינו נעים לה.

על פי האמור בכתב האישום, שיתפה נפגעת העבירה פעולה עם הנאשם מחשש, כי יבולע לה וכן היות שתלתה יתבה ביכולתו לחלץ אותה מה"מיצר" אליו נקלעה.

במקרה השני, פנתה חוקרת המשרתת באחד ממרחבי המשטרה במרכז הארץ, אל הנאשם בעקבות מכתב הודעת פיטורין שקיבלה. בעקבות הפניה, התקשר אליה הנאשם ואמר לה, כי יבדוק כיצד לסייע לה. בשיחה נוספת מסר לה, כי בירר הענין מול ראש אגף משאבי אנוש, אשר אישר השארתה בכח המשטרה, בתנאי שימצא תקן לתפקיד אחר בעבודה. במסגרת הנסיון למצוא תקן לתפקיד כאמור, קבעו השניים להיפגש בלשכתו של הנאשם, ובהמשך לפגישה זו, נמצא בעבור אותה חוקרת תקן ביחידה הארצית למאבק בפשיעה כלכלית. כעבור תקופה, נפגשו השניים שוב ואותה חוקרת מסרה לנאשם מכתב תודה על פועלו בענינה. בין השניים התפתח קשר באמצעות מסרונים. הנאשם החל להפנות לשוטרת נפגעת העבירה הודעות בעלות אופי אישי, לרבות הצעות להיפגש בפיצריה שבבעלות בנו, להיפגש השיבה צהריים ועוד. בהמשך, נפגשה אותה חוקרת עם הנאשם בבית קפה, שם ביקשה ממנו לסייע לה ללמוד לתואר אקדמי במימון המשטרה. הנאשם החל לשלוח הודעות ובהן רמיזות אינטימיות לאותה שוטרת, אך היא התחמקה מהן ובתגובה כתב לה הנאשם, כי הוא מבין שאינה רוצה להתקדם.

על פי האמור בכתב האישום, חששה נפגעת העבירה לדרוש מהנאשם בבטות, כי יחדל מאמירותיו בעלות הגוון המיני, פן תאבד את "חסותו המקצועית", וזאת למרות שלא היתה מעונינת, שהקשר ביניהם יזלוג לכיוון מיני.

במקרה השלישי, נוצר קשר בין הנאשם לבין קצינה, עורכת דין בדרגת רב-פקד, לגביה היה הנאשם מעורב בקבלת החלטות הנוגעות לעתידה המקצועי. הנאשם הזמין את אותה קצינה לסעוד עמו, תוך שרומז, כי מתכוון למפגש ממושך יותר מעצם הסעודה. הקצינה נפגשה עמו כדי לסעוד מספר פעמים, אך נמנעה מלשהות עמו לאחר אותן סעודות.

באחת הסעודות, שיתפה הקצינה את הנאשם בבעיות אישיות עמן מתמודדת בתחום הזוגי, והנאשם הציע לה לנהל עמו קשר זוגי חלף הקשר הקודם אותו ניהלה. הקצינה הציעה, כי תחשוב על כך, כאשר על פי המפורט בכתב האישום, עשתה כן על מנת שלא לפגוע בקשר שהיה קיים בינה לבין הנאשם.

בהמשך, נדברו השניים בהקשר לכך, שהנאשם יברר האפשרות לשלב את הקצינה בחטיבת התביעות של המשטרה. במסגרת זו, שלח הנאשם לקצינה מסרונים בעלי גוון אינטימי וביקש מספר פעמים להיפגש עמה. אחד המסרונים כלל תמונה של אדם ערום ולידו אשה ישובה על מיטה. הקצינה חשה תחושת גועל ומחקה את המסרון.

הודאת הנאשם באשמה נמסרה במסגרת הסדר טיעון, שגובש עוד טרם הגשת כתב האישום (בשלב השימוע). בהתאם לפרטי ההסדר, אשר סומנו 1/ת, תעתור המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, בעוד שההגנה תהיה רשאית לעתור כראות עיניה, כולל בחינת שאלת הרשעת הנאשם בדיון.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

במסגרת ההסדר, הופנה הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים.

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 58 שנה, נשוי ואב לארבעה ילדים בוגרים, סב לנכדים. סובל מבעיות רפואיות שונות. שירת כלוחם בצה"ל והתקדם לתפקידי פיקוד. לאחר שחרורו מצה"ל, התגייס למשטרת ישראל כחבלן, ובהמשך שירת במגוון תפקידים, התקדם בסולם הדרגות עד שהגיע לתפקיד סגן המפקח הכללי.

במהלך שירותו הוביל פרויקטים שונים, בין היתר לקידום המצוינות בעבודת המשטרה; שימור המורשת וזכר הנופלים; שימור הקשר עם גמלאים; מיצוי הפוטנציאל של השוטרים. כן היה מעורב בהקמת המכללה הלאומית לשוטרים.

במכתבי המלצה שהוצגו לשירות המבחן הודגשו יכולותיו האישיות והמקצועיות; חריצותו; נכונותו לסייע בכל עת.

בשל הקריירה המקצועית שבחר, היתה מעורבותו בחיי משפחתו מצומצמת וחווה, לדבריו, קשיים ומשברים בחייו הזוגיים. בשל כך, חיפש קשר אינטימי מחוץ למסגרת המשפחה.

לדבריו, פעל על רקע חולשת אנוש, תוך ניצול מעמדו, מבלי להכיר, באותה העת, בחומרת מעשיו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם שיתף את עולמו הפנימי באופן מלא; התבטא באופן אותנטי ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם פעל מתוך היותו ממוקד בצרכיו ומבלי לראות בנפגעות העבירה דמויות עצמאיות.

לנוכח המחירים הכבדים שכבר שילם הנאשם כתוצאה מהסתבכותו, ולאחר שנטל, כאמור, אחריות על מעשיו תוך הבעת אמפתיה לנפגעות העבירה - המליץ שירות המבחן להשית עליו עונש בדרך של שירות לתועלת הציבור, בהיקף של 400 שעות, בד בבד עם העמדתו תחת צו מבחן, במסגרתו ישולב בתכנית טיפולית מתאימה. כן המליץ לחייבו לפצות את נפגעות העבירה.

אשר לשאלת הרשעתו של הנאשם בדין, חרף כך שהנאשם ציין בפני שירות המבחן, כי הרשעה עלולה לפגוע קשות בדימויו הציבורי והחברתי ותמנע ממנו להמשיך בעשייה ובתרומה לחברה, לא מצא שירות המבחן בסיס להמליץ על ביטול ההרשעה.

ראיות לעונש

המאשימה לא הציגה ראיות לעונש בענינו של הנאשם.

ההגנה הגישה, לענין העונש, מסמך קורות חיים של הנאשם (נ/1), המפרט, בין היתר, את התפקידים שמילא בשירותו במשטרת ישראל; אסופה של מכתבי המלצה והוקרה (נ/2א' - ד'); מסמכים רפואיים המפרטים את מצבו הבריאותי.

בנוסף, השמיעה ההגנה מספר עדי אופי: העדה דליה קמין, פנסיונרית, בתו של שוטר שנפל במסגרת שירותו, סיפרה על פועלו של הנאשם ושמירת הקשר עם משפחות חללי המשטרה וזאת תוך שינוי משמעותי לטובה מהתקופה שקדמה לו; העד יוסף תוסייה-כהן, מתנדב כ-25 שנה במשמר האזרחי, בדרגת סגן ניצב, סיפר על פועלו של הנאשם לשיפור תנאי השירות של המתנדבים, גם זאת תוך שינוי לטובה מהתקופה שקדמה לו; העדה אורנה שמר, קצינה במשטרת ישראל, הגדירה הנאשם כמי שניחן "אישיות יוצאת דופן ומנהיגות יוצאת דופן"; העד מר שלמה אהרונישקי, המפקח הכללי במשטרת ישראל לשעבר, סיפר על שירותו של הנאשם כעוזרו, לרבות מסירותו הרבה הקפדתו על פרטים ונכונותו לסייע בכל עת. העד הגדיר הנאשם כ"דמות מופתית, אנושית, ערכית".

טענות הצדדים

המאשימה הדגישה את הפגיעה בנפגעות העבירה; את העובדה, שהנאשם ניצל את מעמדו וסמכויותיו כלפי הנפגעות; את הפגיעה באמון השוטרים המשרתים במערכת; את ניגוד הענינים בו העמיד עצמו הנאשם.

לטענת המאשימה, המדובר היה באירועים מתמשכים כנגד מספר מתלוננות.

המדובר היה באירועים מתוכננים מראש, כלפי נפגעות שנמצאו במצוקות שונות.

התביעה עותרת לקביעת מתחם ענישה שינוע בין 5 - 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצוי לנפגעות העבירה, כאשר בנוגע לנפגעת העבירה באישום הראשון, סוכם על פיצוי בסך 10,000 ש"ח.

במסגרת המתחם, עותרת התביעה להשית על הנאשם עונש על הצד הנמוך, לנוכח הודאתו באשמה, נטילת האחריות על ידו וכן העובדה כי סיים את שירותו במשטרה. עם זאת, לשיטתה של המאשימה אין להשית עונש על הרף נמוך ממש והיא עותרת להטיל על הנאשם מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות השירות.

ההגנה הדגישה את הפגיעה הקשה שנגרמה לנאשם ולבני משפחתו כתוצאה מהסתבכותו; את העובדה, כי הנאשם בחר להודות ולשתף פעולה באופן מלא בחקירה, לרבות אפילו חשיפת פרטים שלא היו ידועים לגוף החוקר.

ההגנה עותרת לבטל הרשעתו של הנאשם בדין ולהשית עליו עונש שיקומי בהתאם להמלצת שירות המבחן.

בדברו האחרון, חזר על הנאשם על כך, שנוטל אחריו על מעשיו. יחס את מעשיו ל"רגעים של חולשה אנושית". הביע צער על הפגיעה בבני משפחתו ועל אכזבתו את הסובבים אותו וכן המליץ לבעלי תפקידים אחרים ללמוד מנסיונו ולהימנע מלעבור עבירות דומות.

בסיום דבריו, עתר הנאשם כי בית המשפט יעניק לו הזדמנות להשתקם ולהמשיך ולתרום לחברה.

דין והכרעה

לעבירות שעבר הנאשם מספר מאפייני חומרה.

ראש וראשית, כמובן, הפגיעה בכבודן של נפגעות העבירה ובתחושת האוטונומיה שלהן, מעצם ההתייחסות אל כל אחת מהן כאוביקט לסיפוק תאוותיו של הנאשם.

שנית, ניצול מעמדו של הנאשם והסמכויות שמוקנות לו כבעל דרגה פיקודית בכירה, למעשה, האדם השני בחשיבותו בארגון, בו משרתים עשרות אלפי כפופים לו.

שלישית, בהיות הנאשם בדרגה כה בכירה עליו לשמש דוגמה ומופת למי שמשרתים תחתיו. לא קשה לתאר, מה המסר העלול להיות מועבר למפקדים בדרג הביניים ובדרג הנמוך מהתנהגותו של הנאשם, אליו נשואות עיניהם.

רביעית, פעולותיו של הנאשם לקידום מצבן של נפגעות העבירה פוגעות באמון השוטרים במערכת, שכן מלמדות על כך שהחלטות המתקבלות בדרג הפיקוד הבכיר אינן מונעות משיקולים מקצועיים ענייניים.

חמישית, הנאשם הפר חובת האמונים שלו לציבור, כמי שאמון על אכיפת החוק. לענין זה כבר נפסק, כי הסמכות המיוחדת הנתונה לשוטרים לאכיפת החוק משמעותה גם חובת אמון מוגברת לציבור. ראו בג"ץ 7074/03 **סויסא נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד מח(2) 749. חובה זו, כאמור, הופרה.

שישית ואחרונה, הפגיעה החמורה באמון הציבור במערכת אכיפת החוק בכלל ובמשטרת ישראל בפרט. הרי, משטרת ישראל היא הגוף האמון על אכיפת החוק, ובכלל זה, על טיפול בתלונותיהן של מי שנפגעו מתקיפה מינית או הטרדה מינית. מה תאמרנה מתלוננות פוטנציאליות אם בעל תפקיד כה בכיר בארגון נתפס במעשים דומים והאם תוכלנה לסמוך על ארגון זה שיטפל בתלונותיהן?

קביעת מתחם הענישה

אשר למתחם הענישה בגין העבירות נושא האירוע הראשון בכתב האישום, קרי: הטרדה מינית מילולית מתמשכת וכן הטרדה פיסית בדמות אחיזה בידה של נפגעת העבירה ונשיקתה בפיה בניגוד לרצונה:

- בענינו של ראש רשות מקומית שהורשע בעבירות דומות, הושתו (במסגרת הסדר טיעון), ענשים של מאסר מותנה; צו שירות לתועלת הציבור; פיצוי לנפגעות העבירה בסך כולל בן 60,000 ₪. ראו ת.פ. (באר שבע) 54232-01-13 **מלכה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).
- בענינו של שר בממשלה, שנשק, בניגוד לרצונה, חיילת בצה"ל, נגזר גם כן עונש שיקומי בדמות צו של"צ וכן פיצוי בסך 15,000 ₪. ראו ת.פ. (תל-אביב) 5461/05 **מדינת ישראל נ' רמון** (פורסם במאגרים).
- בענינו של איש משטרה, שניצל את מעמדו כדי לקיים מגע מיני עם עצורה במהלך ליווייה מבית הסוהר בו שהתה, והורשע בעבירה של הפרת אמונים, דחה בית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, ערעור על עונש מאסר בפועל בן חמישה חדשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, תוך שאף מצא לציין, כי המדובר בעונש קל יחסית. ראו ע.פ. (י-ם) 7431/03 **צברי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).
- בענינו של שוטר משמר הגבול, שהורשע בעבירות של הטרדה מינית וכן מעשה מגונה בשוטרת שהיתה משובצת עמו, כאשר המעשים כללו, בעיקר, הטרדות מילוליות וכן מגע בגופה של נפגעת העבירה, מעל הבגדים - הושת

עונש מאסר בן 6 חדשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. ראו ת.פ. (י-ם) 6572/08 **מדינת ישראל נ' שגור** (פורסם במאגרים).

· בענינו של רופא שיניים, שהורשע בעבירות של הטרדה מינית וכן מעשה מגונה במטופלת, תוך הפנית הערות בעלות גוון מיני לעברה ונגיעות בגופה, הושת עונש מאסר בפועל בן 10 חדשים. ראו ת.פ. (תל-אביב) 5113/02 **מדינת ישראל נ' פוס** (פורסם במאגרים).

· בענינו של חוקר משטרה, שהורשע בגין עבירות דומות וכן עבירות נוספות של מעשה מגונה, שימוש לרעה בכח המשרה ועוד, בגין הצעות בעלות אופי מיני וכן מעשים שהתמצו בחיבוק נפגעת העבירה, נשיקתה ומגע בגופה, הושת עונש מאסר בפועל בן 14 חדשים, אם כי, יצוין, כי הנאשם שם הורשע, כאמור, גם בעבירות חמורות יותר ובגין תקיפה מינית ברף גבוה יותר. ראו ת.פ. (חיפה) 46146-01-11 **מדינת ישראל נ' כליפה** (פורסם במאגרים).

בהתאם לפסיקה שהובאה לעיל וכן בהתחשב בנסיבותיו של האירוע הראשון בכתב האישום, מעמיד בית המשפט את מתחם הענישה בין עונש צופה פני עתיד בצירוף ענשים נלווים ועד לעשרה חדשי מאסר בפועל.

אשר למתחם הענישה בגין האירועים נושא האישומים השני והשלישי בכתב האישום, קרי: הטרדות, מילוליות בעיקרן, לרבות נסיונות להניע את הנפגעות להיפגש עם הנאשם ולקיים עמו מערכת יחסים אינטימית:

בענינו של שוטר סיור, שהורשע בעבירה של הטרדה מינית כנגד ארבע מתלוננות שונות, כשעיקר המעשים היו בגדר הטרדות מילוליות ובאחד המקרים אף חיבק את אחת מנפגעות העבירה - הושת עונש מאסר צופה פני עתיד, ביחד עם פיצוי לנפגעת העבירה. ראו ת.פ. (חיפה) 14277-11-10 **מדינת ישראל נ' קומר** (פורסם במאגרים).

בית המשפט מוצא להעמיד מתחם הענישה בגין עבירות אלה, בין עונש מאסר צופה פני עתיד ועד למספר חדשים מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

תוך חפיפה בין המתחמים וכן מתן משקל גם לפן של הפרת האמונים, יעמיד בית המשפט את המתחם הכולל בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם בין עונש מאסר צופה פני עתיד, בלווית עונשים נוספים ועד למאסר בפועל בין 10 חודשים.

אשר לשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם בדיון: ככלל, מי שנקבע לגביו, כי עבר עבירה, דינו להיות מורשע בגינה כאשר ביטול ההרשעה בנסיבות כאלה הוגדר בפסיקה כ"חריג שבחריג".

התבחינים לקבלת החלטה כזו הם: האחד - האם טיב העבירה, בנסיבותיה, מאפשר ביטול ההרשעה; השני - האם הוצגו לבית המשפט נתונים המצביעים על פגיעה קשה קונקרטית ובלתי מידתית בסיכויי שיקומו של הנאשם, אם יורשע בפלילין.

המדובר בתבחינים מצטברים.

במקרה דנן, מוצא בית המשפט, כי טיב העבירות בנסיבותיהן, בהיותן מתמשכות, כלפי מספר נפגעות, תוך ניצול שררה ופגיעה חמורה באמון המשרתים במשטרה ובאמון הציבור - אינו מאפשר ביטול ההרשעה מבחינת המסר שיועבר לציבור.

מעבר לנדרש יצוין, כי לא עלה בידי ההגנה להצביע על פגיעה קונקרטית כלשהי בסיכויי שיקומו של הנאשם אם יורשע בדינו. הנאשם סיים את שירותו במשטרת ישראל. הנאשם היה מצוי ממילא בשלהי הקריירה המקצועית שלו ולא הוצגו נתונים בדבר כל משרה עתידית אליה מבקש הנאשם להתקבל.

אף שירות המבחן למבוגרים לא מצא להמליץ על ביטול ההרשעה.

לאור כל האמור, אין בית המשפט מוצא, כי המדובר במקרה המאפשר ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

אשר לקביעת עונש שיושת על הנאשם במסגרת המתחם:

כאן, ראוי ליקח בחשבון מספר שיקולים:

לחומרה - סדרתיות המעשים, אשר נמשכו לאורך תקופה, מצביעים על כשל ערכי עמוק אצל הנאשם, מבחינת דפוסי התנהגותו כאדם, כשוטר וכמפקד.

העובדה, כי הנאשם לא היה רגיש למצבן של הנפגעות וניסה לנצלן לצורך סיפוק תאוותיו, בהעדר אמפתיה כלשהי כלפיהן (בזמן שנעברו העבירות) - גם היא לחובתו.

לקולא - קיימים מספר שיקולים:

האחד - הודאת הנאשם באשמה, בהזמנות הראשונה, תוך שיתוף פעולה מלא, גם מעבר למקובל, בחקירה ופריסת מלוא התמונה בפני הגוף החוקר. הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו; לא ניסה לפגוע בכבודן של מי מהמתלוננות ואף חסך מהן מעמד לא פשוט של מסירת עדות במשפט פלילי מורכב ותקשורתי, על כל הכרוך בכך; קיבל על עצמו את הדין. התנהגות זו אינה מובנת מאליה והיא בעלת משקל. כל אדם מועד לטעות ולהיכשל במהלך חייו, אך אחת השאלות החשובות הינה כיצד יבחר להתמודד עם כשלונותיו ובנדון זה ראוי לציין את דרך התנהגותו של הנאשם, שאינה בגדר חזון נפרץ.

השני - שירותו הארוך של הנאשם בצה"ל ובמשטרת ישראל ללא כל דף ותוך תרומה משמעותית לחברה ולמדינה, כפי שעולה, בין היתר, מהמוצגים שהוגשו ומדבריהם של עדי ההגנה שהובאו לענין העונש. ביום פקודה, ראוי להביא עובדות אלה בחשבון ולתת להן המשקל המתאים.

השלישי - הנזקים המשניים שנגרמו לנאשם כתוצאה מהסתבכותו זו, לרבות קטיעת קריירה רבת שנים ומבטיחה בשירות הציבור ופרסום הפרשה, על כל המשתמע מכך. המדובר בנתונים שראוי שיובאו בחשבון.

רביעית - הפרוגנוזה החיובית של שירות המבחן בנוגע לנאשם והערכתו כבעל נורמות תקינות בדרך כלל, שהסתבכותו זו אינה מאפינת את אורחות חייו.

חמישית - נכונותו של הנאשם להשתתף בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, גם זאת אינו בגדר חזון נפרץ כאשר המדובר באדם במעמדו של הנאשם. להערכת שירות המבחן, יהיה בכך כדי להפחית את הסיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות, כאשר יצוין, כי ממילא, לאחר שהנאשם סיים את עבודתו בארגון - המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה, היות שפגיעתו במתלוננות התאפשרה, בהתאם לאמור בכתב האישום, מעצם מעמדו הרם והסמכויות הנרחבות שהיו נתונות בידיו.

לאחר שבית המשפט לקח בחשבון מכלול השיקולים, מוצא בית המשפט לאמץ את חוות דעתו של גורם ההערכה המקצועי - שירות המבחן - ולהעמיד את ענשו של הנאשם על הצד הנמוך של מתחם הענישה, קרי: עונש מאסר צופה פני עתיד, בתוספת רכיב ענשי משמעותי, בעולם המעשה, בדמות צו שירות לתועלת הציבור וכן פיצוי לנפגעות העבירה.

אשר לשאלת פיצוין של נפגעות העבירה: כאמור, סוכם בין הצדדים על פיצוי בסך 10,000 ש"ח לנפגעת העבירה באישום הראשון. הצדדים הותירו קביעת הפיצוי בנוגע ליתר נפגעות העבירה לשיקול דעתו של בית המשפט. אמנם, המעשים בהם הורשע הנאשם בנוגע לנפגעת העבירה הראשונה היו חמורים יותר וכללו מגע פיסי. מנגד, הפיצוי שסוכם הינו ממילא על הצד הנמוך, בשים לב לסכומים הנפסקים, על דרך השגרה, בהליכים בענין הטרדה מינית (ראו, לענין זה, תיקון מספר 13 משנת תשע"ג - 2013 לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998 שהגדיל הסכום אותו ניתן לפסוק בגין מקרה בודד של הטרדה מינית, ללא הוכחת נזק, לסך בן 120,000 ש"ח). הגם שהמדובר, במקרה דנן, בהליך פלילי, הרי הפיצוי לנפגע העבירה מהווה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי (ראו רע"פ 2976/01 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו (3) 418). אחת מתכליותיו של עונש הפיצוי לנפגע עבירה הינו מניעת מגע נוסף בין הנפגעות לבין הפוגע (ראו ע"פ 8745/08 **פלואי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)). גם הטרדה מינית שהיא מילולית יש בה כדי לפגוע בכבודה של נפגעת העבירה ובתחושת האוטונומיה שלה ומשכך, מוצא בית המשפט, לחייב את הנאשם בפיצוי באותו סדר גודל גם בנוגע לנפגעות העבירה הנוספות.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; שמע את עדי ההגנה לענין העונש; עיין במוצגים שהוגשו מטעם ההגנה; עיין בחוות דעתו של שירות המבחן למבוגרים; שמע דברו האחרון של הנאשם; תוך מתן משקל לפגיעה שנגרמה למתלוננות ולחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם - גוזר בית המשפט על הנאשם העונשים כדלקמן:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998, או לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן ד' או פרק י' סימן ה';

ב. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 400 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשם להתיצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי התיצבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך;

ג. פיצוי בסך 10,000 ₪ לכל אחת מנפגעות העבירה. סך הכל, ישלם הנאשם פיצוי בסך 30,000 ₪, אשר יועבר עד ליום 01.06.17;

ד. הנאשם יעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתיצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי-שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדיון מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, במעמד הצדדים.